

fra den Forudsætning, at de, der ved Navneopraab svare: „stemmer ikke“, ligesom hidtil skulle anses for at have „taget Del i Afstemningen“ i den formelle Betydning, hvori „Afstemning“ tages, naar den kun betragtes som Middel til at godtgjøre Thingets Beslutningsdygtighed (Paragrafens 1ste Punktum). En anden Regel maa derimod gjælde, naar der bliver Spørgsmaal om Stemmegivningens Indhold, og Udvalget har derfor givet Paragrafens 2det Punktum en saadan Affattelse, at de, der svare: „stemmer ikke“, lades ude af Beregningen ved Fastsættelsen af det afgjørende Flertal, der kræves til en Beslutnings Fattelse — en Regel, der er saameget desto naturligere, som et „Stemmer ikke“ ellers vilde blive ensbetydende med et „Nei“.

Til § 35.

Denne Paragraf er tilføjet navnlig for at forebygge den Forvirring, som vilde kunne opstaae, naar en Sag, efterat Afstemning var foretaget over et eller flere Affnit, sendtes til et Udvalg, og dette Udvalg til Fortsættelsen af samme Behandling, hvorunder Udvalg er blevet nedsat eller Sagen henvist til et Udvalg, gjorde Indstillinger angaaende de allerede afstemte Affnit.

Til § 36.

(Tidligere Forretningsordens § 38.) Bestemmelsen om Ret til at forlange Vædringsforslag delte, som Udvalget ikke har seet tilstrækkelig Grund til at forandre, er fra den tidligere Forretningsordens § 10 flyttet herhen.

Til § 37.

(Tidligere Forretningsordens § 39.) Skjøndt der hidtil ikke har vist sig Trang til Bestemmelsen om Kugleaffstemning, har Udvalget dog villet fuldstændiggjøre den saaledes, at man i paakommende Tilfælde ikke var i Tvivl om dens Udførelse.

Til § 38.

(Tidligere Forretningsordens § 37.) At et uvedkommende eller ikke tilstrækkeligt betegnende Navn ved Flertals-Valgmaaden gjør en Stemmeseddel ugyldig, men ved Forholds-tals-Valgmaaden udgaaer, og at ved sidstnævnte Valgmaade Navnenes Antal ikke berører Stemmeseddens Gyldighed, det er vel Tilføielse, men for Praxis ikke noget Nyt.

Til § 41.

(Tidligere Forretningsordens § 40.) Udvalget har ment at burde foreslaae en Bestemmelse om, naar Orlov bør begjeres, idet man forresten er sig vel bevidst, at en saadan Bestemmelse ikke kan faae anden Betydning end den, Medlemmerne ville tillægge den, navnlig forbi ethvert Forsøg paa Fastsættelse af et Tvangsmiddel strander paa Umuligheden af at konstatere Medlemmernes Udeblivelse, naar man ikke vil tye til smaalige Kontrolmidler.

Til § 42.

(Tidligere Forretningsordens § 50.) Der er givet Paragrafen den fornødne Tilføielse om, fra hvem Forslaget om Afvigelse fra Forretningsordenen kan udgaae.